

Noodhospitaal in Oekraïne

Onlangs is het eerste ziekenhuis voor oorlogsdieren geopend in Oekraïne. Het is een initiatief van House of Animals. 'Lucy's Emergency Animal Hospital' is er dankzij duizenden donaties van dierenliefhebbers uit Nederland en België.

Door Karen soeters (House of Animals)

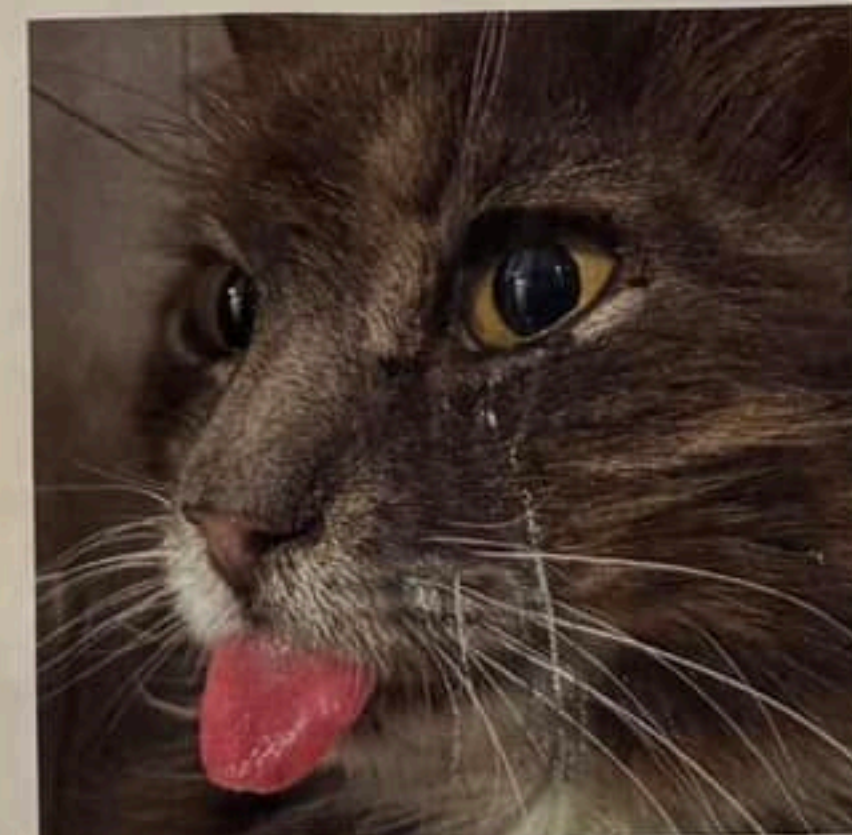
Op 23 mei is het zo ver. House of Animals reist voor de vierde keer af naar Oekraïne sinds de oorlog daar twee jaar geleden in februari uitbrak. Deze keer heeft de reis een wel heel bijzondere missie. Tijdens ons werkbezoek vorig jaar in december werd duidelijk dat er een enorme behoefte is aan medische zorg voor oorlogsdieren. Zwaargewonde dieren met kogels in hun lijfje, gebroken kaken en botten, getraumatiseerd...

Op zaterdag 25 mei openen we het eerste ziekenhuis voor oorlogsdieren in Oekraïne. 'Lucy's Emergency Animal Hospital' is een initiatief van House of Animals en is mogelijk gemaakt dankzij duizenden donaties van dierenliefhebbers uit Nederland en België. Hartverwarmend, al die steun!

De oorlog duurt maar voort

Vanaf het begin van de oorlog bieden we met House of Animals noodhulp aan dieren in Oekraïne. Wie had toen kunnen bedenken dat deze vreselijke oorlog zo lang zou gaan duren? Lucy's Emergency Animal Hospital staat in Dnipro, vlakbij de frontlinie in het zuidoosten van Oekraïne, op het terrein van dierenopvang Pegasus waar zo'n duizend dieren wonen; honden en katten, maar ook schapen, varkens, paarden en ganzen.

Het dierenziekenhuis is bedoeld voor zwaargewonde (huis)dieren, die slachtoffer zijn geworden van oorlogsgeweld. Er worden vreselijke verminkingen geconstateerd en veel dieren in die regio zijn er gruwelijk aan toe. Er komen katten binnen met kapotgeschoten oogjes en honden met ernstige buikwonden of gebroken pootjes. De dieren worden dagelijks door Oekraïense soldaten naar dierenopvangcentra in het oorlogsgebied gebracht. Maar

Het noodhospitaal is officieel geopend.

Dagelijks worden er slachtoffertjes van oorlogsgeweld binnengebracht.

zonder acute medische zorg zijn de meeste dieren kansloos.

Een eerbetoon aan Lucy

Lucy's Emergency Animal Hospital is voorzien van een operatiekamer. Er zijn steriele ruimtes met ziekenhuisbedjes en er is een unit met medicatie en medische hulpmiddelen. En dan de naam. Tja, dat was voor ons heel snel duidelijk: het moest een eerbetoon aan Lucy worden. De herdershond die vorig jaar december, toen we hier ook waren, zwaargewond werd binnengebracht. Ze was geschrokken van een explosie en in paniek onder een auto terechtgekomen.

Ondanks de pijn door haar verwondingen en de angst die ze moet hebben gevoeld, was ze nog altijd afhankelijk en wilde ze aandacht en geknuffeld worden. Mijn collega's en ik slopen haar die dag in ons hart. Lucy bleef altijd vrolijk en levenslustig. Haar lieve verzorgers hebben keihard voor haar gevochten en het leek de goede kant op te gaan, maar helaas heeft ze het niet gered. Haar overlijden heeft ons allemaal bij House of Animals diep geraakt. Ze staat voor ons symbool voor al die dieren die slachtoffer zijn van de afschuwelijke oorlog. Maar vanaf nu leeft Lucy niet alleen voort in mijn hart maar ook in de naam Lucy's Emergency Animal Hospital.

In december 2023 vroeg House of Animals aan Nederlandse en Belgische dierenliefhebbers om te doneren voor een noodhospitaal voor oorlogsdieren in Dnipro. In dat gebied worden veel achtergelaten (huis)dieren direct en indirect slachtoffer van het voortdurende oorlogsgeweld. Met de opbrengst van de donaties is het dierenziekenhuis gebouwd en ingericht voor acute medische zorg, inclusief hygiënische nabehandeling.

»Zonder medische zorg zijn de meeste dieren kansloos.«

Voor iedereen
Ook katten kunnen in het hospitaal op medische hulp rekenen.

Kamille is er zo veel beter aan toe dan de vorige keer dat we haar zagen.

Bobba heeft een gave

Ik had in december alleen maar kunnen dromen dat het zo snel zou kunnen gaan, dat nu - eind mei - het hospitaal klaar is voor gebruik. De ontvangst door onze vrienden bij opvangcentrum Pegasus is heel bijzonder. Door het contact dat mijn collega's dagelijks hebben met de mensen voelt het alsof we bij vrienden op bezoek gaan.

Bij de ingang staat ook de Oekraïense soldaat Vladislav. Hij gaat vandaag samen met mij het hospitaal openen. In zijn armen ligt Bobba. Vladislav en Bobba hebben vier maanden samen aan het front doorgebracht en hun verhaal raakt je recht in het hart. Bobba werd waarschijnlijk achtergelaten door zijn baasje en zocht bescherming bij de soldaten. Vladislav zorgde voor hem en er ontstond een bijzondere band. Bobba blijkt een bijzondere gave te

»Bobba voelt het aan als er bombardementen op komst zijn.«

Bijzondere gave
Bobba heeft al heel wat levens gered met zijn voorvoelens.

hebben, aldus Vladislav: hij voelt aan wanneer er bombardementen op komst zijn. Als Bobba niet meer naar buiten wil, dan bereiden de soldaten zich voor. Na gevechten was Bobba ook degene die gewonde soldaten wist op te sporen. Hij ging naast ze staan blaffen zodat de anderen wisten waar ze moesten zoeken. Maar na vier maanden raakte Vladislav getraumatiseerd, het ging niet meer aan het front. Vrijwilligers brachten Bobba naar Pegasus. En nu komen soldaten, en vooral ook Vladislav,

Allemaal dierenbeschermers, ook de beveiliging.

naar Pegasus om Bobba te bezoeken en te knuffelen.

Ik wist al dat Bobba niet de enige hond aan het front was, en dat er ook katten rondlopen wist ik ook. Maar Vladislav vertelt ook over paarden en zelfs varkens. De situatie is volgens Vladislav voor zowel mensen als dieren verschrikkelijk.

Het afscheid valt zwaar

Wat een fantastisch moment, en hoe dubbel kan het zijn: dit hospitaal is voor de dieren en ook voor de diervverzorgers en militairen een baken van hoop. Tegelijkertijd realiseer ik mij dat het vandaag relatief rustig is, maar gisteren ging om

het uur het luchtalarm nog af. Ik ben dankbaar en blij dat we Lucy's Emergency Animal Hospital hier hebben kunnen realiseren. Maar deze oorlog, met alle angst en wanhoop, is afschuwelijk. Aan het einde van de middag moeten we haast maken om afscheid te nemen want we horen dat de kans groot is dat de stroom erafgaat vanavond. Dat betekent dat we zo snel mogelijk alle apparatuur moeten opladen, anders kunnen we niet verder werken.

We nemen afscheid en dat valt mij zwaar. Zulke lieve en bevlogen mensen, die zoveel voor dieren betekenen en die het zo zwaar hebben. Ik zou zo graag meer voor ze willen doen. Deze mensen maken echt het verschil.

Zoals voor Kamilla. Vorige keer toen we hier waren, werd er een paard gebracht. Achtergelaten in de buurt van Bachmut. Ze liep kreupel, had een doffe vacht, was extreem bang en haar hele houding straalde totale levensmoeheid uit.

En nu, vijf maanden later, herken ik haar amper meer. Ze staat in het gras naast de opvang. Het is een ware metamorfose: ze glanst als een spiegel en tot mijn grote verbazing loopt ze ontzettend soepel. Als ik naar haar heen kijk, strekt ze het naar voren uit - alsof ze trots is om te laten zien dat dat weer lukt. Als ik een stukje met haar ga wandelen, loopt ze vol vertrouwen mee. Toch kijkt ze steeds even waar haar verzorger is - haar steun en toeverlaat. Deze man heeft haar weer vertrouwen gegeven. Van die gave hebben meer getraumatiseerde paarden bij Pegasus gebruik gemaakt.

Luchtalarm, drones en raketten

Alle paarden staan inmiddels buiten en als iedereen aan het lunchen is, ga ik nog even kijken bij de paarden die net zijn binnengebracht. Er is een wit paard bij gekomen in een box naast Yasha de kameel, ook hier naartoe gebracht door soldaten.

Eenmaal in het hotel hebben we een paar uur de tijd om alle accu's op te laden en we willen nog live gaan op de socials. Helaas moeten we vroegtijdig afbreken want het luchtalarm gaat af en we moeten de schuilkamer in.

Inmiddels is het half vijf 's nachts, of beter ge-

Eindelijk is er goede medische hulp mogelijk voor oorlogsdieren.

»Deze mensen maken echt het verschil.«

zegt 's ochtends, en we zitten nog in de schuilkamer. Volgens onze beveiliging gaat het zeker nog tot zeven uur duren. Om half acht moeten we klaarstaan want we hebben weer een lange dag voor de boeg. We gaan een kattenopvang die we al lang steunen bezoeken in Dnipro. Hoe ik dat ga doen qua slapen weet ik nog niet. Misschien maar gewoon doorwerken. Want feit is dat ik over een paar dagen weer naar het veilige Nederland ga. Waar ik heerlijk de hele nacht kan doorslapen en mij overdag geen zorgen hoeft te maken over luchtalarmen, drones en raketten. Voor de mensen hier is dit al twee jaar de harde realiteit.

Terwijl ik toch maar even probeer mijn ogen dicht te doen, droom ik van een volgend project: een paarden- en ezelnoodhospitaal! Bij Pegasus worden naast honden en katten ook vaak gewonde paarden binnengebracht. Ik weet dat ze daar ook dromen van zo'n hospitaal. Samen moeten we dat toch kunnen realiseren? Ik doe mijn ogen open en daarna mijn laptop. Ik schrijf de laatste zinnen van dit stuk en ga zo maar eens starten met een schrijven van een plan. ♥

HELPEN JULLIE MEE?

House of Animals steunt lokale asielen en vrijwilligers die zich over deze dieren ontfermen al sinds het begin van de oorlog. De organisatie financiert voer, medicijnen, veterinaire hulp en bouwde met hulp van donateurs het noodhospitaal voor dieren. Wil je ook bijdragen aan dit mooie werk? Surf dan naar: www.houseofanimals.nl/doneren/red-de-dieren-in-oekraïne/

Foto's: House of Animals